

Šel sem na

ROB IN ZONE

STRANI

SVET

DRUGAČEN SE ZDI

NATALJA MARC
IN ERIKA STANKOVIĆ

Šel sem na
ROB IN Z ONE
STRANI

SVET
DRUGACEN SE ZDI

NATALJA MARC
ERIKA STANKOVIĆ

Děček Robinzon je v otročtvi
vzljubil morje in si želel, da bi
postal mornar. Mama in oče o
tem nista hotela nič slišati, saj sta
menila, da je to prenevarno nary.
Tako se je fant pri osemnajstih letih
nekega dne odločil, da bo pobegnil.

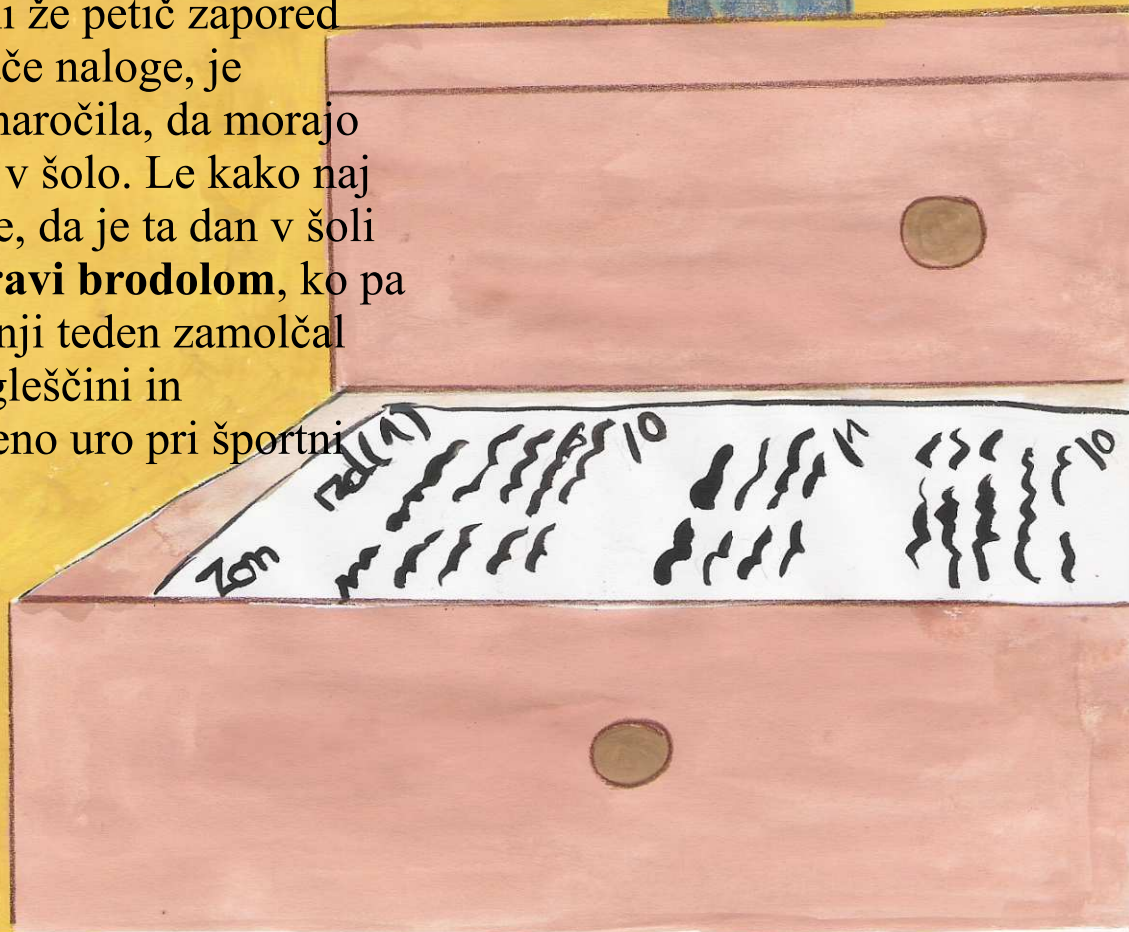

Robin Zon je 15-letni fant, ki skupaj z mamo in mlajšo sestro živi v novem stanovanjskem naselju v Ajdovščini. Njegova mama pravi, da je čisto navaden najstnik, ker se vsemu upira in je pogosto jezen na cel svet. S tem se on seveda ne strinja, le šole ne mara, pa tudi tečnih ljudi ne. Žal pa ima smolo, da ga predvsem doma obdajajo sami taki.

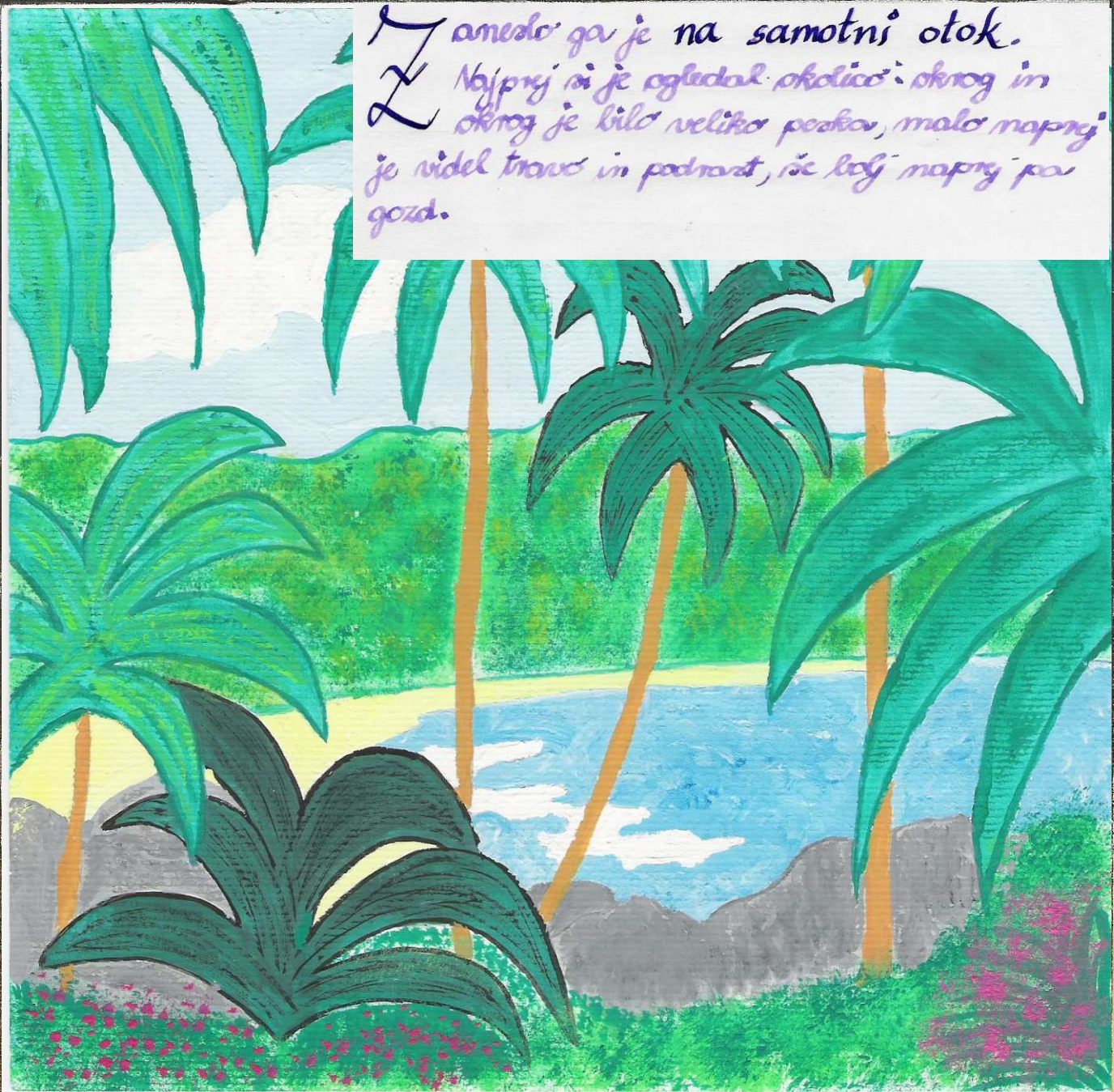
Ko je s svojim čolnom potoval po širnih
morjih, so se mu na poti pokazale
različne ovire. Spočelka se je prestanjal
iz ene ladje na drugo, končno pa se je ustalil
na tisti, o katero se je po kapitanovi smrti
podal na dolgo pot. Z njo je nekdo zaradi
hudega neujja doživel pravi brodosom.

Pred njimi najraje pobegne v svojo sobo, kjer mu računalnik lajša vse tegobe. Skoraj vse. Danes je bil v šoli zares težek dan. Najprej cvek pri matematiki, nato še pri zgodovini. Ker je bil pri slovenščini že petič zapored brez domače naloge, je učiteljica naročila, da morajo priti starši v šolo. Le kako naj mami pove, da je ta dan v šoli **doživel pravi brodolom**, ko pa je že prejšnji teden zamolčal cvek v angleščini in neopravičeno uro pri športni vzgoji?

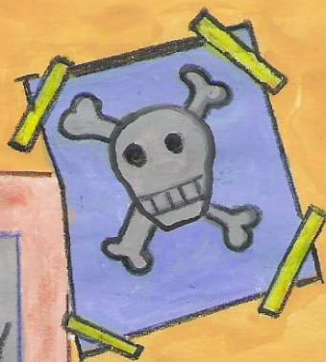

Zaneslo ga je na samotni otok.

Najprej si je ogledal okolico: okrog in okrog je bilo veliko peškov, malo naprej je videl travo in podrast, še bolj naprej pa gozd.

VSTOP
PREPOVEDAN

Z glavo, ki bi jo najraje kot vijak odvil z vratu in odvrigel, pride Robin domov. Ker noče z nikomer govoriti, oropa pol hladilnika in s to zalogo išče oddih in tolažbo na **samotnem otoku** – v svoji sobi.

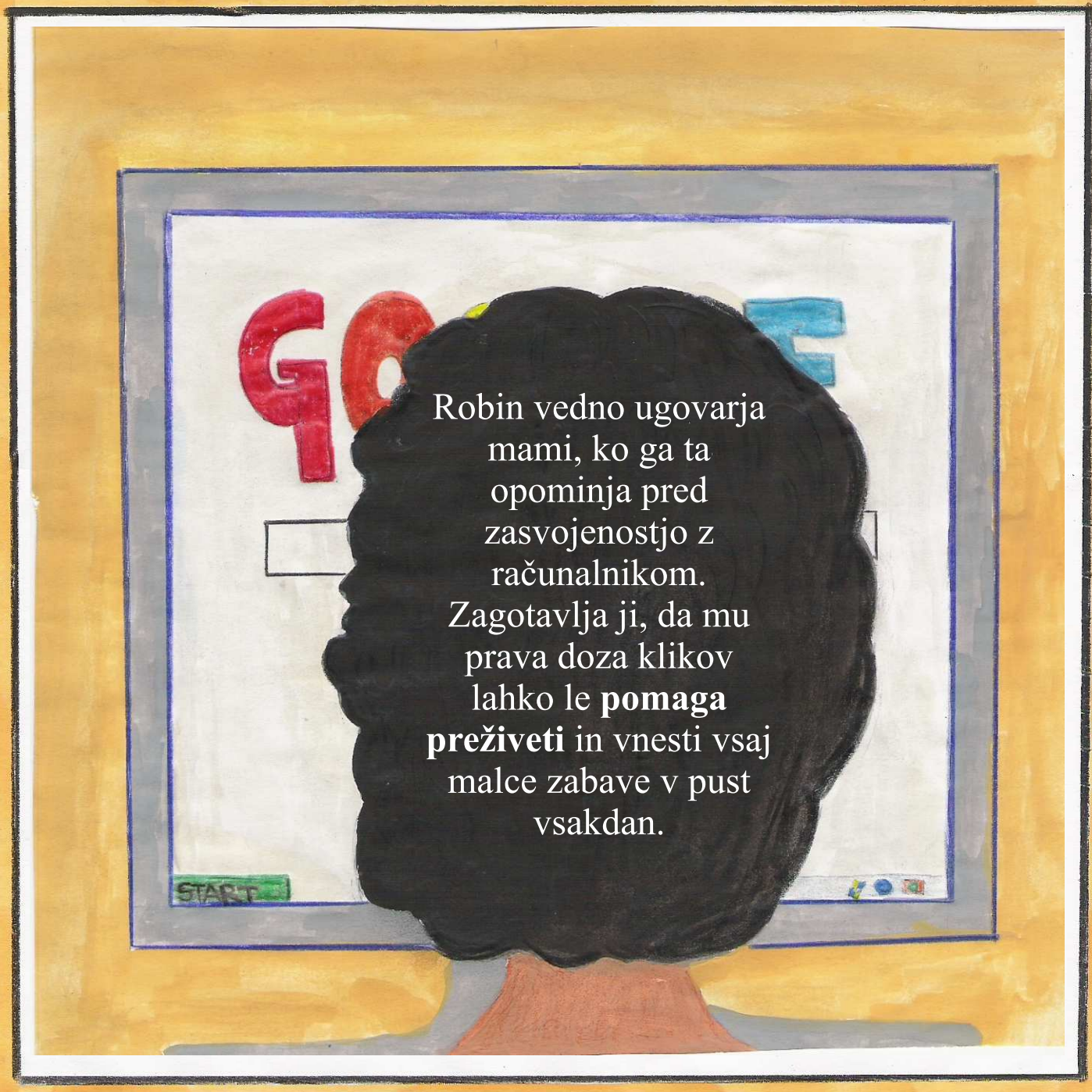
Vanjo nima nihče vstopa, zato niti mama ne ve, da na tleh ležijo umazana oblačila, polit jogurt, paleta s sveže stisnjeno rumeno tempero ter CD-ji, za katere niti sam ne ve, koliko jih ima.

Najraje pa se usede za računalnik, ki je edina njegova igrača, brez katere ne bi znal živeti. No, brez mobija tudi ne bi šlo.

Robinson si je postavil šotor in začel razmišljati
o hrani, kajti vedel je, da bi brez nje
umrl. Seveda ni bil irličen, nadomestil
se je z vsem, da mu je le pomagalo
preživeti.

GO

Robin vedno ugovarja
mami, ko ga ta
opominja pred
zasvojenostjo z
računalnikom.
Zagotavlja ji, da mu
prava doza klikov
lahko le **pomaga**
preživeti in vnesti vsaj
malce zabave v pust
vsakdan.

Ko je nekaj časa hodil po otoku, je našel primeren kraj, kjer bi si lahko naredil bivališče. Nekje daleč je nagledal čredo divjših koz... Odločil se je, da jih bo ulovil, ampak to sploh ni bilo tako lahko.

Tudi tokrat se Robin
noče vdajati žalosti,
zato stvari (no, eno
drobno miško) vzame
v svoje roke. Le klik
– klik – klik in že
prijadra na facebook.
O, divje, kakšna
dekleta!!! **Čreda**
divjih koz. Skoraj
ponosen na svojo
zlobno asociacijo se
je odločil, da jih
ulovi. Ko bo prva
priložnost, bo šel v
akcijo.

Nekoga dne je Robinson na ptoke videl
nekaj strašnega in magusnega.
ljudočerke!!! Pred njimi je našel
temnopoltega dečka, katerega je poimenoval
Petek, kaj ga je našel na petek. Ker je bil
divjak, ga je Robinson naučil govoriti.

1 PON	16 TOR
2 TOR	17 SRE
3 SRE	18 ČET
4 ČET	19 PET
5 PET	20 SOB
6 SOB	21 NED
7 NED	22 PON
8 PON	23 TOR
9 TOR	24 SRE
10 SRE	25 ČET
11 ČET	26 PET
12 PET	27 SOB
13 SOB	28 NED
14 NED	29 PON
15 PON	30 TOR

Končno **petek!!!**
Petek zvečer zanj
pomeni zabavo in
sprostitve v disku.
Ko se Robin
razgleduje po
plesišču, mu
pogled obstane na
znanih obrazih
treh deklet.
Obljubile so, da
bodo prišle, res so
tu – njegova
čreda divjih ko...,
ehm, divjih mačk.

Čez nekaj časa so ljudje iznova
iznova prihli na samotni otok. Robinson
je tudi tokrat hotel rešiti nekaj ljudi,
rato je spet šel v boj z divjaki.
Vpeljal mu je rešiti dve žrtvi.

Robin se samozavestno odpravi do njih, takrat pa pristopi nek drug frajer in za njim še trije, ki ga podijo proč. Pa kaj mu imajo oni ukazovati?! Grobe besede prerastejo v prepir, ta v pretep, iz katerega vzplamti pravi **boj z divjaki**. Ker tudi varnostnik ni kos nastali situaciji, pokliče 113. Pride policist in vseh pet pretepačev mora z njim na policijsko postajo.

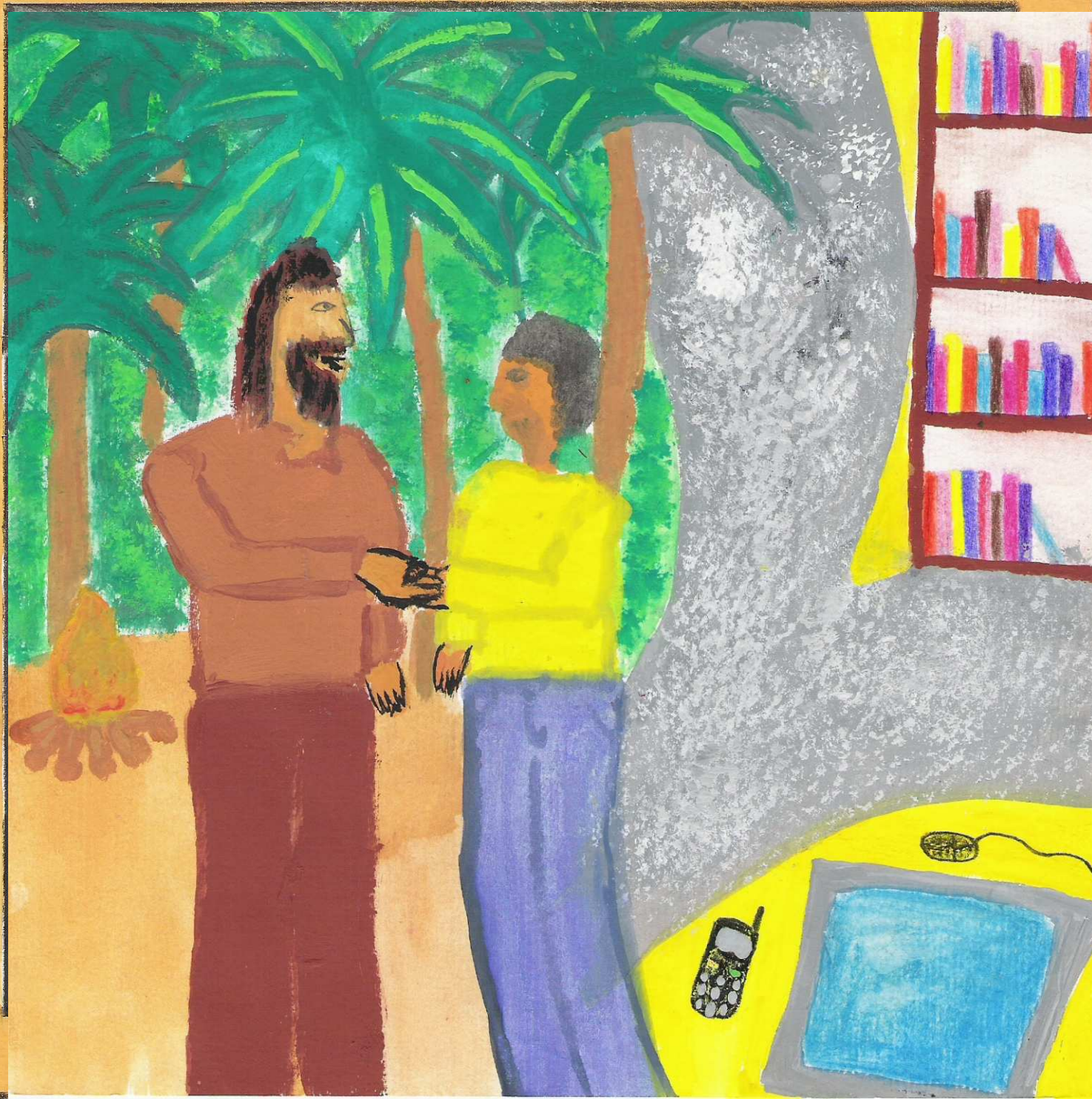

Napočel je dan, ko se je Robinson skupaj
s svojimi tovariši odločil, da gredo
domov. Za to pot so naredili veliko
ladjo, pripravili naložo hrane, ter
priskrbeli orožje, obleke in druge pomembne
stvari. Ko so bili nared, so odprinili.

Sledijo zaslišanja ter preizkus alkoholiziranosti. Robin je spoznan za nedolžnega, zato mu ponudijo prevoz domov. Kdo bi se branil? Tokrat se usedejo v Volkswagen Touaregi 2.5 TDI (128 kW - 174 KM). Da, tisti ta nov, katerega nakup je jeseni v medijih dvignil kar nekaj prahu. Ampak kakšen užitek! Kakšna **ladja**! Pravzaprav ladja, letalo in tank obenem!

Končno spet doma. Najprej močan objem
in solze v očeh, nato tisoč vprašanj,
na katera prej pogrešani ne zna
odgovoriti. Najbrž je še malce pod šokom.
Samo to ponavlja: Šel sem na **ROB IN Z**
ONE strani svet DRUGAČEN SE ZDI.
A kdo bi ga razumel, res je malce čuden.

Končno spet doma. Najprej močan objem in
solze v očeh, nato tisoč vprašanj, na katera
prej pogrešani ne zna odgovoriti. Najbrž je še
malce pod šokom. Samo to ponavlja: **Šel sem**
na ROB IN Z ONE strani svet
DRUGAČEN SE ZDI. A kdo bi ga razumel,
res je malce čuden.

Osnovna šola Danila Lokarja Ajdovščina

Avtorici:

Natalja Marc in Erika Stanković

Mentorici:

Petra Kodre in Nataša Rupnik

Avtorica naslovnice:

Nataša Rupnik

Ajdovščina, junij 2010

